

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 21 mars 2019

318/2019

Lag om ändring av viltskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i viltskadelagen (105/2009) 15 §,
ändras 9–11, 23, 26, 31 och 33 § samt
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

9 §

Ersättningsens belopp

Maximibeloppet av ersättningen får inte överstiga den skadade egendomens gängse värde.

Om ersättningar inte kan betalas till fullt belopp inom ramen för budgeten, minskas ersättningsbeloppet i samma proportion för alla som har rätt till ersättning. Beloppen minskas dock inte vid ersättning för personskada eller vid ersättning för de skador på odling, djur eller lösöre som orsakats av stora rovdjur.

En skada som orsakats av vilt ersätts om det sammanlagda beloppet av de i denna lag avsedda skador som den sökande lidit överstiger 170 euro per kalenderår. Begränsningen gäller dock inte personskador som orsakats av stora rovdjur.

Om en skada ersätts får den som söker ersättning också ersättning för de värderingskostnader som han eller hon har betalt och som kan anses behövliga och rimliga med tanke på skadeutredningen.

Vid beräkningen av ersättningsbeloppet beaktas som avdrag de ersättningar som på basis av annan lagstiftning eller försäkring fås på grund av skadefallet.

10 §

Ersättning för skador på odling

Skador på odling orsakade av vilt kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar värdet av den förlorade skörden och det gängse värdet av de skadade trädgårds- och plantskoleväxterna. Vid beräkningen av ersättningsbeloppet för skador på odling beaktas såsom avdrag inbesparade skördekostnader och andra kostnader. Ersättning betalas inte för skador på viltvårdsåkrar.

Livsmedelsverket meddelar årligen föreskrifter om normskördeområden, normskördar och om priser per enhet på olika växtarter som ska tillämpas vid värderingen av skörde-skador. Priserna per enhet fastställs så att de motsvarar de genomsnittliga försäljningspriserna under skördeåret i fråga. Med en växtarts normskörd avses den genomsnittliga årsskörd per arealenhet som fås från normskördeområdet. Normskörden är det aritmetiska medelvärdet av skördemängderna under de fem år som föregår skadeåret. Vid beräkningen av medelvärdet beaktas inte den största och minsta skörden.

Värdet av en växtarts normskörd beräknas genom att det pris per enhet som enligt Livsmedelsverkets föreskrift fastställts för växtarten i fråga används som koefficient.

10 a §

Ersättning för vissa skador på odling

Ersättning för skador som hjortdjur orsakat på odling beviljas i form av stöd av mindre betydelse. Bestämmelser om beviljande av sådant stöd finns i kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn och i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

11 §

Ersättning för skador på djur

Skador på husdjur och andra djur som orsakats av vilt kan ersättas högst till ett belopp som motsvarar det gängse värdet av det dödade eller på grund av skada avlivade djuret. Ersättning betalas inte för försvunna djur, såvida det inte går att bevisa att försvinnandet har orsakats av ett stort rovdjur. För ett skadat djur kan ersättning betalas högst till ett belopp som motsvarar veterinärkostnaderna och förlusten av avkastningen, dock högst till ett belopp som motsvarar det gängse värdet av djuret eller honungen. Vid beräkning av ersättningsbeloppet för skador på djur beaktas som avdrag det belopp till vilket djuret kan användas.

Bestämmelser om de gängse värden som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Anmälan om skada

Den som ämnar ansöka om i denna lag avsedd ersättning för skada som orsakats av vilt ska efter att ha upptäckt skadan utan dröjsmål göra en skadeanmälan för konstaterande och värdering av skadan samt för andra i saken påkallade åtgärder. Skador på ren ska märkas ut i terrängen med tanke på eventuella undersökningar. Vid skador på ren ska den skadelidandes renbeteslag göra skadeanmälan utifrån de uppgifter som renbeteslaget fått från renägaren eller någon annan person. Anmälan får också göras elektroniskt.

Skadeanmälan görs

- 1) vid personskador hos polisen på skadefallsorten,
- 2) vid skador på odling, djur, lösöre och ren hos landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten,
- 3) vid skogsskador hos den behöriga skogscentralen på skadefallsorten.

I skadeanmälan ska i enlighet med sakens natur ingå följande detaljerade uppgifter och utredningar:

- 1) den skadelidandes namn-, adress- och lägenhetsuppgifter samt övriga kontaktuppgifter,
- 2) platsen där skadan inträffat och annan behövlig geografisk information,
- 3) vad som orsakat skadan,
- 4) tidpunkten för skadan,
- 5) tidpunkten när skadan har uppdagats,
- 6) växtart, skadeareal och mängden förstörd skörd,
- 7) djurart och antalet döda eller skadade djur,
- 8) arten av och mängden lösöre som förstörts eller skadats,

9) huruvida den skadelidande har möjlighet att få skadeersättning på grundval av försäkring eller på andra grunder,

10) vid skador på ren ersättningssökandens renbeteslag och renbeteslagets nummer, skadeplatsens koordinater samt ett fotografi på skadeobjektet som märkts ut i terrängen och på omgivningen där skadan har inträffat,

11) andra faktorer som inverkar på skadans storlek än de som anges i 1–10 punkten.

Livsmedelsverket fastställer formuläret för anmälningsblanketten och får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid den tekniska behandlingen av skadeanmälningar.

26 §

Konstaterande och värdering av skador på odling, djur, lösöre och ren

Skador på odling konstateras och värderas av landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten.

Skador på djur, lösöre och ren konstateras och värderas av landsbygdsnäringsmyndigheten på skadefallsorten. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet kan vid behov anlita en ojävig sakkunnig vid konstaterandet och värderingen av skador på ren. Värderingen ska göras utan dröjsmål efter det att kommunens landsbygdsnäringsmyndighet har underrättats om skadan.

Om en skada har inträffat inom en annan kommun än den skadelidandes hemkommun ska den som utför värderingen sända skadeanmälan och värderingsinstrumentet till landsbygdsnäringsmyndigheten i den skadelidandes hemkommun för beslut om ersättning.

När en ojävig sakkunnig som avses i 2 mom. konstaterar och värderar skador på ren ska på honom eller henne tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

31 §

Inlämnande av ansökan

En skriftlig ansökan om ersättning ska lämnas in till den behöriga myndigheten eller skogscentralen inom en månad från det att värderingen av skadan färdigställdes eller efter det att den läkare som behandlat den skadade gav sitt utlåtande.

Om det med anledning av en skada på ren inte ordnas någon terrängundersökning ska ansökan om ersättning lämnas in inom en månad från anmälan om skadan.

Av särskilda skäl får ersättning sökas även senare.

33 §

Beslut om ersättning

På ansökan om ersättning ska ges ett skriftligt beslut av vilket ska framgå följande:

- 1) art och omfattning av den skada som ersätts,
- 2) ersättningsbeloppet och beräkningsgrunden,
- 3) grunderna för ett eventuellt återkrav av ersättning.

Bestämmelser om ersättningsbeslut och anvisning för sökande av ändring finns dessutom i 7 kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Beslut om ersättning och handlingar som hänför sig till behandlingen av ett ärende får undertecknas maskinellt.

Denna lag träder i kraft den 22 mars 2019.

318/2019

Helsingfors den 15 mars 2019

Republikens President
Sauli Niinistö

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä